

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 226

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 54

1 septembrie 2011

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Comunicare privind intrarea în vigoare a unui Acord sub forma unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Hașemit al Iordaniei de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor aplicabil litigiilor legate de dispozițiile privind schimburile comerciale din Acordul euro-mediteranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte** 1

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 868/2011 al Comisiei din 31 august 2011 privind autorizarea unui preparat de *Lactobacillus plantarum* (DSM 21762) și a unui preparat de *Lactobacillus buchneri* (DSM 22963) ca aditivi alimentari pentru hrana tuturor speciilor de animale**⁽¹⁾ 2
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 869/2011 al Comisiei din 31 august 2011 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 5
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 870/2011 al Comisiei din 31 august 2011 de stabilire a taxelor la import în sectorul cerealelor aplicabile de la 1 septembrie 2011 7

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

(¹) Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DECIZII

2011/520/UE:

- ★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 31 august 2011 privind recunoașterea Marocului în temeiul Directivei 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește sistemele de formare și certificare a navigatorilor [notificată cu numărul C(2011) 6020] ⁽¹⁾..... 10
-

IV *Acte adoptate înainte de 1 decembrie 2009, în temeiul Tratatului CE, al Tratatului UE și al Tratatului Euratom*

- ★ Decizia nr. 342/09/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 23 iulie 2009 privind scutirea de la plata taxei aplicată de Norvegia la emisiile de CO₂ pentru gaze și GPL pentru uzul gazelor în alte scopuri decât încălzirea clădirilor (Norvegia) 12

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Comunicare privind intrarea în vigoare a unui Acord sub forma unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Hașemit al Iordaniei de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor aplicabil litigiilor legate de dispozițiile privind schimburile comerciale din Acordul euro-mediteranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte

Acordul sub forma unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Hașemit al Iordaniei de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor aplicabil litigiilor legate de dispozițiile privind schimburile comerciale din Acordul euro-mediteranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 11 februarie 2011 ⁽¹⁾, a intrat în vigoare la 1 iulie 2011, în temeiul articolului 23 din protocol.

⁽¹⁾ JO L 177, 6.7.2011, p. 1.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 868/2011 AL COMISIEI

din 31 august 2011

privind autorizarea unui preparat de *Lactobacillus plantarum* (DSM 21762) și a unui preparat de *Lactobacillus buchneri* (DSM 22963) ca aditivi alimentari pentru hrana tuturor speciilor de animale

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea utilizării aditivilor destinați hranei animalelor și prezintă motivele și procedurile de acordare a unei astfel de autorizării.
- (2) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, s-au depus cereri de autorizare a unui preparat de *Lactobacillus plantarum* (DSM 21762) și a unui preparat de *Lactobacillus buchneri* (DSM 22963). Cererile au fost însoțite de informațiile și documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (3) Cererile privesc autorizarea unui preparat de *Lactobacillus plantarum* (DSM 21762) și a unui preparat de *Lactobacillus buchneri* (DSM 22963) ca aditivi alimentari pentru hrana tuturor speciilor de animale, solicitându-se ca aditivii să fie clasificați în categoria „aditivi tehnologici”.
- (4) În avizul său din 15 martie 2011 ⁽²⁾, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a concluzionat că *Lactobacillus plantarum* (DSM 21762) nu are efecte nocive asupra sănătății animalelor, a sănătății oamenilor sau asupra mediului și că acest preparat prezintă potențialul de a îmbunătăți producția de furaje însilozate provenind din

toate tipurile de furaje prin reducerea pH-ului și o mai bună conservare a materiei uscate. Autoritatea nu consideră necesară prevederea unor cerințe specifice de monitorizare ulterioară introducerii pe piață. Autoritatea a verificat, de asemenea, raportul privind metoda de analiză a aditivilor în hrana animalelor, prezentat de laboratorul comunitar de referință înființat prin Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.

- (5) În avizul său din 7 aprilie 2011 ⁽³⁾, autoritatea a concluzionat că *Lactobacillus buchneri* (DSM 22963) nu are efecte nocive asupra sănătății animalelor, a sănătății umane sau asupra mediului, iar acest preparat are potențialul de a îmbunătăți producția de furaje însilozate prin mărirea producției de acid acetic. Autoritatea nu consideră necesară prevederea unor cerințe specifice de monitorizare ulterioară introducerii pe piață. Autoritatea a verificat, de asemenea, raportul privind metoda de analiză a aditivilor în hrana animalelor, prezentat de laboratorul comunitar de referință înființat prin Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (6) Evaluarea preparatului de *Lactobacillus plantarum* (DSM 21762) și a preparatului de *Lactobacillus buchneri* (DSM 22963) arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, utilizarea acestor preparate ar trebui să fie autorizată, conform dispozițiilor din anexa la prezentul regulament.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se autorizează preparatele menționate în anexă, aparținând categoriei „aditivi tehnologici” și grupului funcțional „aditivi pentru însilozare”, ca aditivi pentru hrana animalelor, în condițiile stabilite în anexa respectivă.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2011; 9(3):2113.

⁽³⁾ EFSA Journal 2011; 9(4):2138.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 31 august 2011.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXĂ

Număr de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditiv	Compoziție, formulă chimică, descriere, metodă de analiză	Specii sau categorii de animale	Vârsta maximă	Conținut minim	Conținut maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						CFU/kg de materie organică			
Categoria aditivi tehnologici. Grup funcțional: aditivi pentru însilozare									
1k2071	—	<i>Lactobacillus plantarum</i> (DSM 21762)	<p>Compoziția aditivului</p> <p>Preparat de <i>Lactobacillus plantarum</i> (DSM 21762) cu un conținut minim de 5×10^{11} CFU/g de aditiv</p> <p>Caracterizarea substanței active</p> <p><i>Lactobacillus plantarum</i> (DSM 21762)</p> <p>Metoda de analiză ⁽¹⁾:</p> <p>Enumerare: metoda turnării pe placă: EN 15787</p> <p>Identificare: electroforeză în gel în câmp pulsatil (PFGE)</p>	Toate speciile animale	—	1×10^8	—	<p>1. În instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecului se indică temperatura de depozitare și durata de conservare.</p> <p>2. Doza minimă a aditivului poate fi adaptată atunci când este utilizată în combinație cu alte microorganisme ca aditivi pentru însilozare.</p> <p>3. Pentru siguranță: pe durata manipulării se recomandă utilizarea de dispozitive de protecție respiratorie și mănuși.</p>	21 septembrie 2021
1k2072	—	<i>Lactobacillus buchneri</i> (DSM 22963)	<p>Compoziția aditivului</p> <p>Preparat de <i>Lactobacillus buchneri</i> (DSM 22963) cu un conținut minim de 5×10^{11} CFU/g de aditiv</p> <p>Caracterizarea substanței active</p> <p><i>Lactobacillus buchneri</i> (DSM 22963)</p> <p>Metoda de analiză ⁽¹⁾:</p> <p>Enumerare: metoda turnării pe placă: EN 15787</p> <p>Identificare: electroforeză în gel în câmp pulsatil (PFGE)</p>	Toate speciile animale	—	1×10^8	—	<p>1. În instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecului se indică temperatura de depozitare și durata de conservare.</p> <p>2. Doza minimă a aditivului poate fi adaptată atunci când este utilizată în combinație cu alte microorganisme ca aditivi pentru însilozare.</p> <p>3. Pentru siguranță: pe durata manipulării se recomandă utilizarea de dispozitive de protecție respiratorie și mănuși.</p>	21 septembrie 2021

⁽¹⁾ Detaliile privind metodele de analiză sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului comunitar de referință: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 869/2011 AL COMISIEI**din 31 august 2011****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

întrucât:

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 septembrie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 31 august 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	ZA	77,2
	ZZ	77,2
0707 00 05	TR	130,3
	ZZ	130,3
0709 90 70	TR	123,3
	ZZ	123,3
0805 50 10	AR	72,4
	BR	41,3
	CL	81,4
	PY	39,4
	TR	65,0
	UY	81,8
	ZA	82,9
	ZZ	66,3
0806 10 10	EG	155,2
	IL	80,3
	MA	175,4
	TR	124,6
	ZZ	133,9
0808 10 80	AR	118,9
	CL	104,1
	CN	50,3
	NZ	100,2
	US	142,8
	ZA	89,0
	ZZ	100,9
0808 20 50	AR	132,0
	CI	48,9
	NZ	91,3
	TR	127,0
	ZA	114,0
	ZZ	102,6
0809 30	TR	124,9
	ZZ	124,9
0809 40 05	BA	41,3
	ZZ	41,3

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 870/2011 AL COMISIEI**din 31 august 2011****de stabilire a taxelor la import în sectorul cerealelor aplicabile de la 1 septembrie 2011**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (UE) nr. 642/2010 al Comisiei din 20 iulie 2010 de stabilirea a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește drepturile de import în sectorul cerealelor ⁽²⁾, în special articolul 2 alineatul (1),

întrucât:

(1) Articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că taxa la import pentru produsele care se încadrează la codurile NC 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (grâu comun de calitate superioară), 1002, ex 1005, cu excepția hibrizilor pentru sămânță și ex 1007, cu excepția hibrizilor destinați însămânțării, este egală cu prețul de intervenție valabil pentru aceste produse la data importării, majorat cu 55 %, din care se deduce prețul la import CIF aplicabil lotului în cauză. Cu toate acestea, taxa respectivă nu poate depăși nivelul taxelor din Tariful Vamal Comun.

(2) Articolul 136 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că, pentru calcularea taxei la import menționate la alineatul (1) din articolul de mai sus, se stabilesc periodic, pentru produsele în cauză, prețuri CIF reprezentative la import.

(3) În temeiul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010, prețul care trebuie utilizat pentru calcularea taxei la import pentru produsele care se încadrează la codurile NC 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (grâu comun de calitate superioară), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 și 1007 00 90 este prețul CIF reprezentativ la import, stabilit zilnic în conformitate cu metoda prevăzută la articolul 5 din regulamentul menționat anterior.

(4) Este necesar să se stabilească taxele la import pentru perioada începând cu 1 septembrie 2011, aplicabile până la stabilirea și intrarea în vigoare a unei noi taxe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Începând de la 1 septembrie 2011, taxele la import în sectorul cerealelor menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 sunt stabilite în anexa I la prezentul regulament, pe baza elementelor menționate în anexa II.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 septembrie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 31 august 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 187, 21.7.2010, p. 5.

ANEXA I

Taxe la import pentru produsele menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 aplicabile de la 1 septembrie 2011

Cod NC	Descrierea mărfurilor	Taxa la import ⁽¹⁾ (în EUR/t)
1001 10 00	GR Â U dur de calitate superioară	0,00
	de calitate medie	0,00
	de calitate inferioară	0,00
1001 90 91	GR Â U comun, pentru sămânță	0,00
ex 1001 90 99	GR Â U comun de calitate superioară, altul decât pentru sămânță	0,00
1002 00 00	SE CAR Ă	0,00
1005 10 90	PORUMB pentru sămânță, altul decât hibrid	0,00
1005 90 00	PORUMB, altul decât pentru sămânță ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	SORG cu boabe, altul decât hibrid, destinat însămânțării	0,00

⁽¹⁾ Pentru mărfurile care intră în Uniune prin Oceanul Atlantic sau prin Canalul de Suez, importatorul poate beneficia, în aplicarea articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010 al Comisiei, de o reducere a taxelor, în valoare de:

- 3 EUR/t, dacă portul de descărcare a mărfurilor se află la Marea Mediterană sau la Marea Neagră,
- 2 EUR/t, dacă portul de descărcare se află în Danemarca, Estonia, Irlanda, Letonia, Lituania, Polonia, Finlanda, Suedia, Regatul Unit sau pe coasta atlantică a Peninsulei Iberice.

⁽²⁾ Importatorul poate beneficia de o reducere forfetară de 24 EUR/t atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 642/2010 al Comisiei.

ANEXA II

Elemente pentru calcularea taxelor prevăzute în anexa I

17.8.2011-30.8.2011

1. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010:

(EUR/t)

	Grâu comun ⁽¹⁾	Porumb	Grâu dur de calitate superioară	Grâu dur de calitate medie ⁽²⁾	Grâu dur de calitate inferioară ⁽³⁾
Bursa	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Cotația	252,73	199,46	—	—	—
Prețul FOB USA	—	—	320,44	310,44	290,44
Primă pentru Golf	—	17,97	—	—	—
Primă pentru Marile Lacuri	28,64	—	—	—	—

⁽¹⁾ Primă pozitivă încorporată de 14 EUR/t [articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010].⁽²⁾ Primă negativă de 10 EUR/t [articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010].⁽³⁾ Primă negativă de 30 EUR/t [articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010].

2. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010:

Taxă de navlu: Golful Mexic–Rotterdam: 17,85 EUR/t

Taxă de navlu: Marile Lacuri–Rotterdam: 47,90 EUR/t

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 31 august 2011

privind recunoașterea Marocului în temeiul Directivei 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește sistemele de formare și certificare a navigatorilor

[notificată cu numărul C(2011) 6020]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/520/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

pentru Siguranță Maritimă în decembrie 2006. În cursul acestei anchete s-au constatat unele deficiențe ale sistemelor de formare și certificare.

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

(3) Comisia a transmis statelor membre un raport privind rezultatele evaluării.

având în vedere Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor⁽¹⁾, în special articolul 19 alineatul (3) primul paragraf,

(4) Prin scrisorile din 4 februarie 2009 și 9 martie 2010, Comisia a solicitat Marocului să prezinte documente care să demonstreze remedierea deficiențelor constatate.

având în vedere cererea înaintată de Cipru la 13 mai 2005,

(5) Marocul a prezentat, prin scrisorile din 13 mai 2009, 29 mai 2009, 2 aprilie 2010 și 4 ianuarie 2011, informațiile și documentele solicitate referitoare la aplicarea de măsuri corective adecvate și suficiente pentru remedierea majorității deficiențelor constatate în cadrul evaluării conformității.

întrucât:

(1) În conformitate cu Directiva 2008/106/CE, statele membre pot decide să ateste certificatele corespunzătoare ale navigatorilor eliberate de țări terțe, cu condiția ca țara terță respectivă să fie recunoscută de Comisie. Aceste țări terțe trebuie să îndeplinească toate cerințele Convenției Organizației Maritime Internaționale (OMI) privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart (denumită în continuare „Convenția STCW”) din 1978⁽²⁾, astfel cum a fost revizuită în 1995.

(6) Deficiențele rămase privesc, pe de o parte, lipsa prevederilor legale referitoare la echipamentele de formare și la calificările și formarea instructorilor și a evaluatorilor și, pe de altă parte, lipsa echipamentelor de formare în cadrul principalei instituții de educație și formare în domeniul maritim din Maroc. Prin urmare, Marocului i-a fost adresată invitația de a implementa măsuri corective suplimentare în acest sens. Aceste deficiențe nu sunt însă de natură să pună sub semnul întrebării nivelul general de respectare de către Maroc a cerințelor Convenției STCW privind formarea și certificarea navigatorilor.

(2) Prin scrisoarea din 13 mai 2005, Cipru a solicitat recunoașterea Marocului. Ca urmare a solicitării Ciprului, Comisia a evaluat sistemele de formare și certificare din Maroc, pentru a verifica dacă această țară respectă toate cerințele Convenției STCW și dacă s-au luat măsurile corespunzătoare în vederea prevenirii fraudei în ceea ce privește certificatele. Evaluarea a avut la bază rezultatele unei anchete efectuate de experții Agenției Europene

(7) Rezultatul evaluării conformității și analiza informațiilor furnizate de Maroc arată că această țară respectă toate cerințele Convenției STCW și că a luat măsurile corespunzătoare în vederea prevenirii fraudei în ceea ce privește certificatele. Prin urmare, această țară trebuie recunoscută de Comisie.

⁽¹⁾ JO L 323, 3.12.2008, p. 33.

⁽²⁾ Adoptată de Organizația Maritimă Internațională.

- (8) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave,

Articolul 2

Prezenta decizie de punere în aplicare se adresează statelor membre.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Adoptată la Bruxelles, 31 august 2011.

Articolul 1

În sensul articolului 19 din Directiva 2008/106/CE, Marocul este recunoscut în ceea ce privește sistemele de formare și certificare a navigatorilor.

Pentru Comisie

Siiim KALLAS

Vicepreședinte

IV

(Acte adoptate înainte de 1 decembrie 2009, în temeiul Tratatului CE, al Tratatului UE și al Tratatului Euratom)

DECIZIA NR. 342/09/COL A AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE**din 23 iulie 2009****privind scutirea de la plata taxei aplicată de Norvegia la emisiile de CO₂ pentru gaze și GPL pentru uzul gazelor în alte scopuri decât încălzirea clădirilor (Norvegia)**

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE ⁽¹⁾,

DUPĂ CE părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate mai sus,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul privind Spațiul Economic European ⁽²⁾, în special articolele 61-63 și Protocolul 26,

Întrucât:

AVÂND ÎN VEDERE Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție ⁽³⁾, în special articolul 24,

AVÂND ÎN VEDERE articolul 1 alineatul (2) din partea I și articolul 4 alineatul (4), articolul 6 și articolul 7 alineatul (5) din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție ⁽⁴⁾,

AVÂND ÎN VEDERE Orientările Autorității privind aplicarea și interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul SEE ⁽⁵⁾, în special capitolele privind ajutorul pentru protecția mediului și aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a întreprinderilor,

AVÂND ÎN VEDERE Decizia Autorității din 14 iulie 2004 privind dispozițiile de punere în aplicare menționate la articolul 27 din partea II a Protocolului 3 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Denumită în continuare „Autoritatea”.

⁽²⁾ Denumit în continuare „Acordul SEE”.

⁽³⁾ Denumit în continuare „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”.

⁽⁴⁾ Denumit în continuare „Protocolul 3”.

⁽⁵⁾ Orientări privind aplicarea și interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul SEE și a articolului 1 din Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, adoptate și emise de către Autoritate la 19 ianuarie 1994, publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* L 231, 3.9.1994, p. 1 și în Suplimentul SEE nr. 32, 3.9.1994, p. 1 (denumite în continuare „Orientările privind ajutorul de stat”). Versiunea actualizată a Orientărilor privind ajutorul de stat este publicată pe site-ul web al Autorității: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽⁶⁾ Decizia nr. 195/04/COL din 14 iulie 2004 publicată în JO L 139, 25.5.2006, p. 57 și în Suplimentul SEE nr. 26, 25.5.2006, p. 1. Versiunea consolidată a acestei decizii este publicată pe site-ul web al Autorității: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

I. FAPTE**1. Procedura**

Prin scrisoarea din 9 martie 2007 din partea Ministerului norvegian al Administrației Guvernamentale și Reformei transmisă Uniunii Europene (prin care era înaintată o scrisoare din partea Ministerului de Finanțe din 8 martie 2007), ambele primite și înregistrate de Autoritate la 9 martie 2007 (Evenimentul nr. 412984), autoritățile norvegiene au notificat o modificare planificată a taxei pe CO₂ pentru produsele minerale, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție. Autoritățile norvegiene intenționează să modifice taxa pe CO₂ în așa fel încât să includă impozitarea gazelor naturale și a gazului petrolier lichefiat („GPL”), pentru care nu se percepe în prezent nicio taxă pe CO₂.

După mai multe schimburi de corespondență ⁽⁷⁾, prin scrisoarea din 23 noiembrie 2007, Autoritatea a informat autoritățile norvegiene că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 cu privire la această dispoziție.

Decizia nr. 597/07/COL a Autorității de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în Suplimentul SEE ⁽⁸⁾. Autoritatea a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la decizie.

Autoritatea a primit două observații de la părțile interesate, prima din partea Norsk Bioenergiforening (Asociația Norvegiană a Bioenergiei) la 11 iulie 2008 (Evenimentul nr. 485500) și cea de-a doua din partea Norges Naturvernforbund, Organizația pentru Resurse Fără Emisii și Natur og Ungdom, la 16 iulie 2008 (Evenimentul nr. 486001).

⁽⁷⁾ Pentru informații detaliate privind corespondența dintre Autoritate și autoritățile norvegiene, a se consulta decizia Autorității de inițiere a procedurii oficiale de investigare.

⁽⁸⁾ Publicată în JO C 146, 12.6.2008, p. 2 și în Suplimentul SEE nr. 32 din 12.6.2008 p. 17.

Autoritățile norvegiene au transmis, de asemenea, observații suplimentare la 20 decembrie 2007 (Evenimentul nr. 458478) și la 13 martie 2008 (Evenimentul nr. 512262) și, ulterior, au inițiat discuții informale cu Autoritatea.

2. Descrierea măsurii propuse

2.1. Prezentare generală

Statul norvegian impune o taxă pentru emisiile de CO₂, percepută pentru utilizarea anumitor produse minerale. În prezent, taxele pe CO₂ în Norvegia se percep doar pentru utilizarea uleiului mineral și a benzinei. Se propune ca această taxă să fie extinsă la utilizarea gazelor naturale și a GPL, însă doar atunci când acestea sunt utilizate în scopul încălzirii locuințelor.

Taxa pe CO₂ se percepe la utilizarea produselor menționate în capitolul privind taxele și impozitele Norvegiei. Atât produsele importate, cât și cele interne fac obiectul taxei. Taxa pe CO₂ este inclusă într-un capitol bugetar referitor la taxele de mediu percepute pentru produse minerale, la titlul „*Om miljøavgifter på mineralske produkter mv*”. Rubrica A a acestui capitol vizează taxa pe CO₂ asupra emisiilor de CO₂ generate de produsele minerale (*avgift på mineralske produkter*). Secțiunea A1 prevede perceperea taxei pentru uleiul mineral și benzină. Aceasta are următorul conținut (⁹):

„Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19 mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales CO₂-avgifti til statskassen på følgende mineralske produkter etter følgende sats:...

a) Mineralolje: kr. 0,47 per liter. (...)

b) Bensin: kr 0,80 per liter.”

Traducerea este următoarea:

„De la 1 ianuarie 2007, în conformitate cu Legea nr. 11 din 19 mai 1933 privind taxele speciale, taxa pe CO₂ se plătește la Trezorerie pentru următoarele produse minerale, la următoarele rate: ...

(a) Ulei mineral: 0,47 NOK pe litru. (...)

(b) Benzină: 0,80 NOK pe litru.”

Secțiunea A2 conține scutirile de la plata acestei taxe, în funcție de modul de utilizare a produsului. Secțiunea A2.1 conține scutiri generale pentru diverse activități, în special utilizarea uleiului mineral ca materie primă în procesul de producție [secțiunea A2 punctul 1 litera (c)]. Secțiunea A2.2 și secțiunea A2.3 conțin scutiri suplimentare în legătură cu utilizarea uleiului mineral și, respectiv, a petrolului.

(⁹) Prezenta traducere în limba engleză, precum și traducerile legislației norvegiene în limba engleză au fost efectuate de către Autoritate.

În propunerea sa de buget pentru 2007, guvernul norvegian a propus o modificare a capitolului bugetar relevant, care a fost acceptată de către parlament. Propunerea a fost inclusă în propunerea legislativă St.prp. nr. 1 (2006-2007), II A și B având următorul conținut:

„A

Fra 1 juli 2007 gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd nye bokstaver c og d skal lyde:

c) Naturgass: kr. 0,47 pr. standardkubikmeter

d) GPL: kr. 0,60 pr. kg

B

§2 første ledd ny nr. 4 skal lyde:

4. Gass til annen bruk en oppvarming mv. i boliger og næringsbygg.”

Traducerea este următoarea:

„A

De la 1 iulie 2007 se aplică următoarele modificări:

În secțiunea 1 primul paragraf, noile litere (c) și (d) au următorul conținut:

(c) Gaze naturale: 0,47 NOK pe metru cub standard

(d) GPL: 0,60 NOK pe kilogram

B

În secțiunea 2 primul paragraf, noul punct 4 are următorul conținut:

4. Gazele utilizate în alte scopuri decât încălzirea locuințelor și a clădirilor comerciale.”

Prin adăugarea noilor litere (c) și (d) în secțiunea 1 (la rubrica A), domeniul de aplicare al taxei pe CO₂ se extinde pentru a include gazele naturale și GPL. Noua dispoziție menționată la rubrica B introduce o scutire pentru gazele naturale și GPL utilizate pentru toate scopurile în afara încălzirii locuințelor și clădirilor comerciale.

Autoritățile norvegiene afirmă că scopul modificării taxei este încurajarea utilizării pe scară mai largă a unor alternative ecologice la gaze naturale și GPL în vederea încălzirii clădirilor. Autoritățile norvegiene afirmă că doar din motive tehnice taxa pe CO₂ pentru gaze naturale și GPL a fost adoptată ca taxă

cu caracter general și nu ca taxă specifică pentru scopul respectiv; motivul este acela că sfera controlului autorităților crește odată cu introducerea unei taxe cu caracter general. Autoritățile norvegiene afirmă că doar atunci când o măsură este adoptată ca taxă sau impozit general, toți producătorii de produse impozabile au obligația să se înregistreze la autorități ca persoane plătitoare ale taxei sau impozitului respectiv și au obligația de a ține o evidență a vânzărilor. Potrivit autorităților norvegiene, dacă taxa ar fi fost adoptată ca o taxă mai restrânsă, pentru încălzirea clădirilor, nu ar fi fost necesară înregistrarea și ținerea evidenței de către comercianții care vând gaze naturale sau GPL în alte scopuri decât încălzirea clădirilor.

2.2. Obiectivul taxei

Obiectivul taxei pe CO₂ este reducerea emisiilor de carbon – potrivit autorităților norvegiene, scopul este: „de a stabili un preț pentru daunele de mediu provocate de utilizarea produselor care fac obiectul taxei și de a încuraja utilizarea unor produse mai puțin dăunătoare pentru mediu. Taxa se aplică pentru a se asigura o utilizare mai eficientă a resurselor, conducând astfel la beneficii pentru mediul înconjurător. Taxa are o sferă de cuprindere largă și un caracter general.”

Obiectivul extinderii taxei pe CO₂ la gazele naturale și GPL este descris mai pe larg în propunerea de buget pentru 2007, care face trimitere la așa numita „Declarație Soria Moria”⁽¹⁰⁾:

„Utilizarea la nivel intern a gazelor nu face obiectul taxei pe CO₂. Din 2005, gazele utilizate în anumite industrii fac obiectul sistemului cotelor de emisii cu privire la CO₂. Alte utilizări ale gazelor nu fac obiectul măsurilor care stimulează reducerea CO₂, respectiv a gazelor utilizate în locuințe, clădiri industriale și surse mobile. În Declarația Soria Moria se anunță că guvernul va analiza taxa pe CO₂ pentru a evita ca încălzirea pe bază de gaze să fie preferată unor alternative mai favorabile pentru mediu.”

2.3. Temeiul juridic național al măsurii de ajutor

Extinderea taxei pe CO₂ pentru a include gazele naturale și GPL a fost adoptată de parlamentul norvegian (*Stortinget*). Propunerea guvernului a fost înaintată în St.prp. nr. 1 (2006-2007) *Skatte-, avgifts- og tollvedtak* și a fost adoptată de parlament la 28 noiembrie 2006.

În plus față de dispoziția parlamentară, se estimează modificarea regulamentului privind accizele (*Forskrift om endring av Forskrift om særavgifter*). Noua secțiune 3-6-5 a regulamentului stabilește scutirea de la plata taxei pe CO₂ pentru gaze naturale și GPL utilizate în alte scopuri decât încălzirea locuințelor. Secțiunea 3-6-5(1) prevede că gazele naturale și GPL folosite în alte scopuri decât încălzirea clădirilor, a clădirilor comerciale și a altor tipuri de locuințe sunt scutite de la plata taxei. Scutirea nu include încălzirea directă sau indirectă⁽¹¹⁾. Gazele utilizate în unități mai mici de 20 kg sunt scutite de la plata taxei în temeiul secțiunii 3-6-5(2) din regulament.

⁽¹⁰⁾ Declarația Soria Moria este o declarație de politică întocmită de cele trei partide politice care formează actualul guvern norvegian.

⁽¹¹⁾ Spre deosebire de încălzirea clădirilor.

2.4. Beneficiarul

Autoritățile norvegiene afirmă că 94 % din consumul de gaze naturale și GPL se efectuează în alte scopuri decât încălzirea clădirilor. Doar un mic procent din consumul intern (norvegian) este legat de încălzirea clădirilor, deoarece cea mai mare parte a consumului de gaze naturale are uz industrial, cota cea mai ridicată aparținând sectorului producției. Potrivit Statistics Norway (Oficiul Norvegian de Statistică), aproximativ 80 % din consumul intern net de gaze este aferent producției și activității extractive. Autoritățile norvegiene afirmă, de asemenea, că jumătate din consumul de gaz în sectorul producției este realizat de uzina de producție a metanolului din Tjeldbergoddena aparținând StatoilHydro. Un alt mare consumator este Hydro, care utilizează gaze în producția de aluminiu.

2.5. Bugetul și durata

Autoritățile norvegiene nu au informat Autoritatea cu privire la o durată sau un buget specific pentru scutirea fiscală.

2.6. Motive pentru inițierea procedurii

Autoritatea și-a exprimat îndoiala că scutirea constituie o măsură generală așa cum au afirmat autoritățile norvegiene. Autoritatea și-a exprimat preocuparea că măsura favorizează (cel puțin indirect) anumite sectoare ale economiei în detrimentul altora. Pe baza faptului că scutirea se aplică doar anumitor întreprinderi sau producției anumitor bunuri, s-a considerat că scutirea are ca efect degrevarea întreprinderilor de anumite cheltuieli pe care acestea în mod normal ar fi trebuit să le suporte, într-un mod care denaturează concurența și afectează schimburile comerciale în cadrul SEE.

Pornind de la premisa că scutirea reprezintă ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE, Autoritatea și-a exprimat îndoiala că o scutire totală de la plata taxei ar putea fi considerată compatibilă fie cu articolul 61 alineatul (2), fie cu articolul 61 alineatul (3) din acord.

3. Observații de la părțile terțe

Autoritatea a primit două observații de la părțile terțe.

Asociația Norvegiană a Bioenergiei⁽¹²⁾ a fost de acord cu concluziile preliminare ale Autorității exprimate în decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare, potrivit cărora măsura reprezintă într-adevăr ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1), afirmând în mod specific că măsura este selectivă și inconsecventă cu natura și regimul general al sistemului fiscal. Organizația a adăugat, în sens mai larg, că în opinia sa există discrepanțe în logica sistemului norvegian al taxei pe CO₂ în ansamblu, făcând referire la o lipsă de consecvență în ceea ce privește sectoarele și sursele de energie impozitate (punând de exemplu, întrebarea de ce sectorul transporturilor și industria prelucrătoare beneficiază de fapt de scutire) și în ceea ce privește nivelul de impozitare a acestora.

⁽¹²⁾ O asociație independentă al cărei obiectiv este promovarea utilizării raționale a bioenergiei în Norvegia url: www.nobio.no

Autoritatea a primit, de asemenea, o scrisoare în care erau grupate observațiile colective a trei organizații din domeniul protecției mediului: Prietenii Pământului din Norvegia (*Norges Naturvernforbund* ⁽¹³⁾), Natura și Tineretul (*Natur og Ungdom* ⁽¹⁴⁾) și Organizația pentru Resurse Fără Emisii ⁽¹⁵⁾. Aceste organizații afirmă că taxa pe CO₂ ar trebui să fie percepută pentru toate emisiile de CO₂ și susțin, de asemenea, că sectorul transporturilor și industria prelucrătoare ar trebui să facă obiectul taxei. Acestea propun, de asemenea, niveluri diferite de impozitare față de cele specificate în legislație.

4. Observațiile autorităților norvegiene

În două scrisori trimise Autorității după inițierea investigației oficiale, autoritățile norvegiene și-au reiterat punctele de vedere potrivit cărora, în primul rând, măsura reprezintă în practică (dacă nu oficial) o taxă specifică pentru încălzirea clădirilor, spre deosebire de un impozit general asupra gazelor naturale și a GPL de la care anumiți utilizatori sunt scutiți, și, în al doilea rând, măsura nu este selectivă, deoarece taxa pe încălzirea clădirilor este percepută în toate sectoarele și întreprinderile consumatoare de gaze.

II. EVALUARE

1. Prezența ajutorului de stat

Ajutorul de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE

Articolul 61 alineatul (1) din Acordul SEE are următorul conținut:

„Este incompatibil cu prezentul acord orice ajutor acordat de statele membre ale CE, statele AELS sau din resurse de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor mărfuri, în măsura în care afectează comerțul dintre părțile contractante, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord.”

1.1. Prezența resurselor de stat

Măsura de ajutor trebuie să fie acordată de stat sau prin resurse de stat. Acordarea unei scutiri fiscale presupune o pierdere a veniturilor fiscale, care este echivalentă cu acordarea unor resurse de stat [a se vedea punctul 3 subpunctul 3 din Orientările Autorității privind impozitarea întreprinderilor].

1.2. Favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor bunuri

În primul rând, măsura de ajutor trebuie să ofere beneficiarilor avantaje care îi scutesc de cheltuieli pe care în mod normal le suportă din bugetele proprii. Impozitarea reprezintă o astfel de cheltuielă, iar scutirea de la plata acestei cheltuieli oferă un avantaj beneficiarilor.

În al doilea rând, măsura de ajutor trebuie să fie selectivă, în sensul că favorizează „anumite întreprinderi sau producția anumitor mărfuri”.

Taxe de mediu nu reprezintă ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE în măsura în care sunt măsuri generale, care nu favorizează anumite firme sau sectoare industriale. Scutirile de la o taxă sau un impozit cu caracter general intră însă sub incidența articolului 61 alineatul (1) dacă vizează anumite firme sau sectoare, cu excepția cazului în care aceste scutiri sunt justificate prin natura sau regimul general al sistemului fiscal.

Autoritățile norvegiene susțin că limitarea taxei la încălzirea clădirilor este o măsură generală deschisă tuturor întreprinderilor și sectoarelor. Toate sectoarele și întreprinderile care utilizează gaze naturale sau GPL pentru încălzirea clădirilor au obligația plății taxei pentru acest uz, în timp ce sectoarele și întreprinderile care (de asemenea) utilizează gaze naturale sau GPL în procesul de producție sau în orice alt scop în afara încălzirii clădirilor nu au obligația plății taxei pentru gazele utilizate în aceste alte scopuri. Un producător care utilizează gaze naturale sau GPL și pentru încălzirea clădirilor administrative, de exemplu, va plăti taxa pentru acest uz în același mod ca oricare altă întreprindere, însă producătorul nu face obiectul impozitării pentru gazele naturale sau GPL utilizate în procesul de producție.

Astfel cum s-a menționat mai sus, autoritățile norvegiene au afirmat, de asemenea, că în opinia lor măsura notificată nu este o scutire de la taxa pe CO₂ pentru anumite sectoare, ci mai degrabă reprezintă introducerea unei taxe limitate la utilizarea gazelor pentru încălzirea clădirilor, respectiv taxa (pe încălzirea clădirilor) este o sarcină pentru persoanele cărora li se percepe taxa, mai degrabă decât o scutire și un avantaj pentru o majoritate care consumă gazele într-un mod care nu face obiectul taxei. Autoritățile norvegiene subliniază că 94 % din gazele utilizate în Norvegia sunt folosite în alte scopuri decât încălzirea clădirilor, cu alte cuvinte doar 6 % din gazele consumate vor face obiectul impozitării.

Autoritatea observă totuși că, în conformitate cu legislația norvegiană, gazele naturale și GPL au fost introduse ca produse noi în secțiunea 1 a capitolului bugetar care prevede o taxă pe CO₂ pentru produsele minerale, iar scutirea fiscală pentru anumite uzuri, excepție făcând încălzirea clădirilor, a fost inclusă în secțiunea din capitolul bugetar care tratează scutirile fiscale. Autoritatea cunoaște, de asemenea, hotărârea Curții de Justiție a AELS în cazul scutirii fiscale pentru electricitate ⁽¹⁶⁾, în care Regatul Norvegiei a susținut că, fără a aduce atingere dispozițiilor legislative în care se face trimitere la anumite sectoare (minierul și producția) scutite de la plata taxei pe electricitate, în realitate doar anumite utilizări de electricitate sunt scutite. Curtea de Justiție a AELS a menționat jurisprudența consacrată care prevede că factorul decisiv este efectul, și nu forma unui ajutor, și a concluzionat, de asemenea (la punctul 79 din hotărârea sa) că:

„În primul rând, regulamentul a introdus o exceptare de la regula generală a impozitării consumului de electricitate. Înțelegerea acestui aspect în modul în care l-au înțeles

⁽¹³⁾ url: <http://www.naturvern.no/engl/>

⁽¹⁴⁾ url: <http://www.nu.no/english/>

⁽¹⁵⁾ url: http://www.zero.no/zero/view?set_language=en

⁽¹⁶⁾ Cauzele conexe E-5/04, E-6/04 și E-7/04, Fesil and Finnşjord, PIL și alții și Regatul Norvegiei/Autoritatea AELS de Supraveghere, Recueil AELS, 2005, pagina 117.

solicitanții, respectiv că regulamentul stabilește obligativitatea fiscală doar pentru uzul specific al electricității, ar fi contrară structurii regimului fiscal în cauză și ar inversa relația uzuală dintre regulă și exceptare confirmată de utilizarea explicită a termenului «exceptare» în regulament. În al doilea rând, este clar că de exceptarea în cauză beneficiază acele întreprinderi care aparțin sectoarelor economice scutite și, astfel, favorizează anumite întreprinderi în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE.”

De asemenea, Autoritatea cunoaște principiul reafirmat de Curtea Europeană de Justiție în hotărârea sa recentă în cauza *British Aggregates*⁽¹⁷⁾. Curtea (fără a ține seama de hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în acest caz) a confirmat că în evaluarea aplicabilității articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE nu se poate ține seama de scopul sau obiectivul unei anumite măsuri și că singurul test pentru evaluarea selectivității este gradul în care măsura constituie un avantaj pentru anumite întreprinderi comparativ cu altele care se află într-o situație comparabilă *de jure* și *de facto*. În avizul său cu privire la această cauză⁽¹⁸⁾, avocatul general Mengozzi a pus, de asemenea, sub semnul întrebării accentul pus de Tribunalul de Primă Instanță pe aspectele oficiale ale măsurii în cauză, afirmând că: „În ceea ce privește impactul asupra concurenței ... nu există o mare diferență între, pe de o parte, impunerea unui impozit general cu o scutire pentru anumiți beneficiari și, pe de altă parte, impunerea unui impozit pentru anumite persoane impozabile cu excluderea altora care sunt într-o poziție comparabilă.”⁽¹⁹⁾

Pentru a evalua dacă măsura este selectivă sau dacă are caracter general, astfel cum susțin autoritățile norvegiene, Autoritatea trebuie să identifice sistemul de referință, adică trebuie să compare poziția întreprinderilor care beneficiază de scutire cu cea a oricăror altor întreprinderi care se află în aceeași situație *de jure* și *de facto* și care nu se bucură de această exceptare⁽²⁰⁾. Astfel, Autoritatea identifică sistemul de referință ca fiind toate sectoarele și întreprinderile care fac obiectul taxei pe CO₂, însemnând acele sectoare și întreprinderi care consumă sau produc ulei mineral, petrol, GPL sau gaze naturale.

Dat fiind că excepția se aplică doar utilizării de GPL și gaze naturale (și în plus doar anumitor utilizări de GPL și gaze naturale), Autoritatea consideră că măsura este selectivă, deoarece favorizează doar anumite întreprinderi și producția anumitor bunuri. În acest context, Autoritatea observă, de asemenea, că în hotărârea sa *Adria Wien Pipeline GmbH*⁽²¹⁾, Curtea de Justiție a concluzionat că o scutire fiscală la energie (aplicabilă doar întreprinderilor implicate în principal în producția de bunuri) era selectivă, observând că „nici numărul mare de întreprinderi eligibile, nici diversitatea și dimensiunea sectoarelor cărora le aparțin întreprinderile nu reprezintă temeiuri pentru a concluzia că o inițiativă de stat constituie o măsură generală de politică economică”.

⁽¹⁷⁾ British Aggregates Association/Comisia, hotărârea din 22 decembrie 2008, cauza C-487/06.

⁽¹⁸⁾ Aviz emis la 17 iulie 2008, cauza C-487/06.

⁽¹⁹⁾ Punctul 100 din aviz.

⁽²⁰⁾ Cauza C-143/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH, Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH și Finanzlandesdirektion für Kärnten*, Rec., 2001, p. I-8365, punctul 41.

⁽²¹⁾ A se vedea nota de subsol 20 pentru referință.

Pe baza faptului că măsura este selectivă, Autoritatea trebuie, prin urmare, să evalueze dacă această selectivitate este justificată de natura sau regimul general al sistemului fiscal. Pentru aceasta, Autoritatea trebuie să evalueze în primul rând obiectivul taxei în cauză și ulterior să decidă dacă scutirea este consecventă cu acel raționament. Obiectivul taxei pe CO₂ este reducerea emisiilor de carbon. În acest caz, fiecare dintre produsele minerale (ulei mineral, petrol, gaze naturale și GPL) face obiectul aceiași dispoziții legislative care introduce impozitarea în scopuri ecologice. Nu este clar pentru Autoritate cum poate fi reconciliat considerentul ecologic al stabilirii unui preț pentru efectele emisiilor de carbon cu un sistem care exclude de la impozitare sectoare care consumă gaze naturale sau GPL, atunci când aceste sectoare ar putea reduce emisiile de CO₂ fie prin reducerea utilizării de gaze, fie prin trecerea la produse mai ecologice. Statul SEE care a introdus o astfel de diferențiere trebuie să demonstreze că aceasta se justifică prin natura sau schema generală a sistemului în cauză⁽²²⁾. Autoritățile norvegiene nu au afirmat că scutirea este compatibilă cu natura sau schema generală a taxei și, deoarece nu a fost prezentat (sau nu este evident) nici un argument în acest sens, Autoritatea concluzionează că măsura nu se justifică prin natura sau schema generală a sistemului fiscal pentru CO₂.

Autoritatea stabilește, prin urmare, că măsura în cauză este selectivă prin aceea că favorizează anumite întreprinderi sau producția anumitor bunuri și nu poate fi justificată în conformitate cu natura sau schema generală a sistemului fiscal.

1.3. Denaturarea concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale între părțile contractante

Măsura de ajutor trebuie să amenințe să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale între părțile contractante.

Reducerea nivelurilor de impozitare datorate de întreprinderi conduce la consolidarea poziției financiare a acestora în comparație cu concurenții lor. Schema de ajutor se aplică tuturor sectoarelor, potențialii beneficiari desfășurându-și activitatea pe un număr mare de piețe în cadrul cărora există schimburi comerciale intra-SEE. Doi dintre beneficiari sunt, de exemplu, Hydro și StatoilHydro, ambele societăți desfășurând activitate la nivel internațional. Scutirea fiscală trebuie, prin urmare, să fie considerată ca având un efect asupra schimburilor comerciale între părțile contractante și ca având potențialul de a denatura concurența⁽²³⁾.

2. Cerințe procedurale

În temeiul articolului 1 alineatul (3) din partea I a protocolului 3, „Autoritatea AELS de Supraveghere este informată, în timp util pentru a putea să își prezinte observațiile, cu privire la orice plan de acordare sau de modificare a unui ajutor (...). Statul în cauză nu pune în aplicare măsurile pe care le propune până în momentul în care procedura a condus la luarea unei hotărâri definitive”.

⁽²²⁾ A se vedea cauza C-159/01, *Netherlands/Comisia*, Rec., 2004, p. I-4461, punctele 43-47.

⁽²³⁾ A se vedea în acest sens cauza 730/79, *Phillip Morris/Comisia*, Rec., 1989, p. 2671.

Prin depunerea notificării cu privire la scutirea fiscală în legătură cu taxa pe CO₂ pentru gaze prin scrisoarea din 9 martie 2007 din partea Ministerului norvegian al Administrației Guvernamentale și Reformei, autoritățile norvegiene au respectat cerința de notificare. Autoritățile norvegiene au confirmat, de asemenea, că taxa și scutirea fiscală nu au fost încă puse în aplicare.

Autoritatea poate, prin urmare, concluziona că autoritățile norvegiene și-au respectat obligațiile în temeiul articolului 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție.

3. Compatibilitatea ajutorului

Măsurile de sprijin care intră sub incidența articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE sunt în general incompatibile cu funcționarea Acordului SEE în afara cazului în care îndeplinesc condițiile pentru o derogare în temeiul articolului 61 alineatul (2) sau (3) din Acordul SEE. Articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul SEE prevede că ajutorul de stat poate fi considerat compatibil cu funcționarea Acordului SEE dacă facilitează dezvoltarea anumitor activități economice sau a anumitor domenii economice și dacă nu afectează negativ condițiile comerciale într-o măsură contrară interesului comun.

De la data deciziei de deschidere a investigației oficiale cu privire la măsură, Autoritatea a adoptat noi Orientări privind ajutorul de stat pentru protecția mediului⁽²⁴⁾ în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c). În conformitate cu punctul 204 din orientări, autoritatea va aplica noile orientări tuturor măsurilor de ajutor notificate cu privire la care este chemată să ia o decizie după adoptarea orientărilor, chiar și în cazul în care proiectele au fost notificate anterior publicării.

În conformitate cu Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului, ajutorul sub forma unor reduceri sau scutiri de la plata taxelor de mediu poate fi considerat compatibil cu funcționarea Acordului SEE cu condiția ca reducerile sau scutiile fiscale: (i) să contribuie cel puțin indirect la îmbunătățirea nivelului de protecție a mediului, (ii) să nu submineze obiectivul general urmărit și (iii) în cazul taxelor armonizate în cadrul Comunității Europene, în special cele armonizate prin Directiva 2003/96/CE privind impozitarea produselor energetice și a electricității („Directiva privind impozitul pe energie”) ⁽²⁵⁾, să fie compatibile cu principiile legislației comunitare relevante și să respecte limitele și condițiile prevăzute în acestea ⁽²⁶⁾.

(i) Reducerea/scutirea fiscală contribuie la îmbunătățirea protecției mediului? și

⁽²⁴⁾ Aceste orientări corespund Orientărilor Comunității Europene privind ajutorul de stat pentru protecția mediului, care au fost adoptate la 23 ianuarie 2008 (JO C 82, 1.4.2008, p. 1).

⁽²⁵⁾ Nivelul minim de impozitare stabilit de Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51), cu modificările ulterioare.

⁽²⁶⁾ Punctele 151-152 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului. A se vedea, de asemenea, punctul 70 subpunctul 15 și punctul 10.

(ii) Reducerea/scutirea fiscală aduce atingere obiectivului general al taxei?

Deși nu este absolut evident modul în care o reducere a unei taxe pe energie ar putea îmbunătăți protecția mediului sau ar putea fi consecventă cu obiectivul general al taxei, Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului prevăd că posibilitatea derogării de la taxele de mediu pentru anumite sectoare sau grupuri de întreprinderi poate permite autorităților naționale să mențină un nivel general mai ridicat al taxelor de mediu. Aceasta ar putea contribui, astfel la internalizarea costurilor generate de pagubele de mediu și ar oferi stimulente suplimentare pentru îmbunătățirea protecției mediului ⁽²⁷⁾.

Autoritatea își exprimă totuși preocuparea că exceptarea totală de la impozitarea energiei ar putea să nu îndeplinească criteriile relevante, chiar dacă ar putea permite perceperea unor niveluri de impozitare mai ridicate asupra altor surse de energie. Autoritatea consideră, prin urmare, că răspunsurile la aceste întrebări se bazează într-o oarecare măsură pe respectarea principiilor conținute în Directiva privind impozitarea energiei ⁽²⁸⁾.

(iii) Taxa corespunde unei taxe armonizate prin Directiva privind impozitarea energiei și, dacă da, sunt respectate principiile directivei?

Astfel cum s-a menționat la punctul 10 din Orientările Autorității privind ajutorul pentru protecția mediului, deși Directiva privind impozitarea energiei nu a fost inclusă în Acordul SEE, în vederea asigurării aplicării uniforme a dispozițiilor privind ajutorul de stat și a unor condiții concurențiale egale pe întreg teritoriul SEE, Autoritatea va aplica în general aceleași puncte de referință ca cele din Orientările comunitare atunci când evaluează compatibilitatea ajutorului pentru protecția mediului cu funcționarea Acordului SEE ⁽²⁹⁾.

În conformitate cu punctul 153 din Orientările (Autorității) privind ajutorul pentru protecția mediului, ajutorul sub forma reducerilor sau a scutiilor fiscale care corespund taxelor de mediu armonizate în cadrul Comunității este considerat compatibil cu funcționarea Acordului SEE pentru o perioadă de 10 ani, cu condiția ca beneficiarii să plătească taxa cel puțin la nivelul corespunzător nivelului comunitar minim al taxei stabilit prin directiva relevantă aplicabilă. Taxa pe CO₂ este o taxă asupra utilizării unor produse care, cel puțin în parte, face obiectul armonizării comunitare prin Directiva privind impozitarea energiei. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Directiva privind impozitarea energiei, taxele aferente consumului de energie pot, în anumite circumstanțe, să fie reduse până la nivelurile minime stabilite de directivă. Nivelurile minime sunt în prezent 41 EUR per 1 000 kg pentru GPL și 0,3 EUR per gigajoule pentru gazele naturale (uz industrial/comercial).

⁽²⁷⁾ Punctul 57 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului.

⁽²⁸⁾ Un principiu acceptat recent de către Comisia Europeană în cazul N 22/08 din 19 mai 2008, JO C 184, 22.7.2008, p. 6 referitor la Suedia și de către Autoritate în decizia sa nr. 502/08/COL privind scutirea de la plata taxei pe CO₂ și nivelul redus al ratei taxei pe petrol (Norvegia, în egală măsură).

⁽²⁹⁾ Evaluarea compatibilității scutiilor fiscale în temeiul Orientărilor comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului (JO C 82, 1.4.2008, p. 1) are la bază respectarea Directivei privind impozitarea energiei.

În acest caz, nu se plătește nicio taxă pentru utilizarea gazelor naturale și a GPL în alte scopuri decât încălzirea clădirilor și, în consecință, nivelurile minime comunitare pentru impozitarea energiei nu sunt respectate⁽³⁰⁾. Singura dispoziție din Directiva privind impozitarea energiei care prevede reducerea la zero este articolul 17 alineatul (2). Acest articol se aplică doar scutirilor fiscale acordate întreprinderilor mari consumatoare de energie⁽³¹⁾ [sub rezerva condițiilor stabilite la articolul 17 alineatul (4)]. Scutirea notificată nu se limitează la acești utilizatori.

Din aceste motive, Autoritatea consideră că scutirea fiscală nu este consecventă cu punctele de referință pentru scutirile fiscale cuprinse în Directiva privind impozitarea energiei și, prin urmare, nu poate fi considerată compatibilă cu Acordul SEE în temeiul punctului 153 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului.

În conformitate cu punctul 154 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului, ajutorul sub forma reducerilor sau a scutirilor fiscale de mediu altele decât cele menționate la punctul 153 (pentru acest caz sunt relevante scutirile care sunt sub nivelul minim al taxei comunitare și, în măsura aplicabilă, taxele care nu intră sub incidența legislației comunitare) poate fi considerat a fi compatibil cu funcționarea Acordului SEE, tot pentru o perioadă de 10 ani, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la punctele 155-159 din Orientări. Acestea necesită analizarea mai detaliată a necesității și proporționalității ajutorului.

În conformitate cu punctul 158 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului, Autoritatea ar considera că ajutorul este necesar dacă următoarele condiții cumulative ar fi îndeplinite: 1. selectarea beneficiarilor trebuie să se bazeze pe criterii obiective și transparente, iar ajutorul trebuie acordat în principiu în același fel pentru toți concurenții din același sector/ aceeași piață relevantă dacă se află în situații similare *de facto*; 2. taxa de mediu fără reducere trebuie să ducă la o creștere substanțială a costurilor de producție și, în această situație 3. creșterea nu poate fi transferată consumatorilor fără a conduce la reduceri importante ale vânzărilor. În acest caz, având în vedere afirmația autorităților norvegiene potrivit căroră intenția extinderii taxei pentru a include gazele naturale și GPL a fost impunerea unei taxe pentru încălzire astfel încât să se încurajeze alternative mai ecologice, Autoritatea și-a exprimat îngrijorarea că beneficiarii (respectiv acele întreprinderi care utilizează gaze naturale și GPL pentru alte scopuri decât încălzirea) au fost în realitate aleși pe baza unor criterii obiective și transparente. În orice caz, Autorității nu i s-au furnizat informații privind măsura în care taxa pe CO₂ conduce la o creștere substanțială a costurilor care nu pot fi transferate consumatorilor și, prin urmare, are îndoieli că ajutorul este necesar. Autoritatea nu dispune, prin urmare, de niciun fel de dovezi (de exemplu prin proiecții referitoare la o probabilă descreștere a cifrei de afaceri sau a cotelor de piață) pentru a-i permite să concluzioneze că scutirea este necesară

⁽³⁰⁾ Autoritatea subliniază totuși că această afirmație nu ar trebui interpretată în așa fel încât să reiasă că Regatul Norvegiei are obligația respectării legislației comunitare care nu a fost aplică în Acordul SEE – trimiterea la Directiva privind impozitarea energiei servește doar ca bază pentru evaluarea compatibilității unei măsuri de ajutor de stat cu funcționarea Acordului SEE în temeiul articolului 61 alineatul (3) din acord.

⁽³¹⁾ Conform definiției din articolul 17 alineatul (1) litera (a) din Directiva privind impozitarea energiei.

deoarece majorarea taxei nu ar putea fi transferată consumatorilor fără a conduce la reduceri semnificative ale vânzărilor.

În ceea ce privește proporționalitatea ajutorului, fiecare beneficiar ar trebui (în conformitate cu punctul 159 din Orientările privind ajutorul pentru protecția mediului) să îndeplinească unul dintre următoarele criterii: 1. trebuie să plătească o parte a taxei naționale echivalentă în mare măsură cu performanța de mediu a fiecărui beneficiar comparativ cu performanța aferentă celei mai bune tehnici din cadrul SEE (beneficiarii care se bucură de cel mult o reducere corespunzătoare creșterii costurilor de producție ca urmare a taxei, folosind tehnica cu cel mai bun randament, și care nu pot fi transferate clienților); 2. trebuie să plătească cel puțin 20 % din taxa națională, în afara cazului în care se poate justifica o rată mai mică; sau 3. trebuie să încheie acorduri cu statul AELS prin care se angajează să atingă obiectivele de mediu în același mod în care acestea ar fi atinse în temeiul punctului 1 sau 2 sau dacă s-ar aplica limitele minime comunitare. În acest caz, Autoritatea nu deține niciun fel de informații privind cele mai bune tehnici, deși este clar că aceasta nu este o cerință a măsurii fiscale; condiția care impune plata a 20 % din taxa națională nu are nicio relevanță având în vedere că aceasta ar reprezenta în orice caz o sumă considerabil mai mare decât nivelurile minime în temeiul Directivei privind impozitarea energiei; iar autoritatea nu deține niciun fel de informații în legătură cu existența oricăror acorduri cu autoritățile norvegiene care să poată conduce la atingerea aceluiași obiective de mediu. Prin urmare, Autoritatea nu consideră că scutirea este proporțională.

4. Concluzie

Autoritatea stabilește, prin urmare, că nu s-a demonstrat necesitatea sau proporționalitatea scutirii și că aceasta nu este compatibilă cu Orientările Autorității privind ajutorul pentru protecția mediului.

Autoritatea nu exclude totuși faptul că, în anumite circumstanțe, scutirile mai limitate de la plata taxei ar putea fi considerate compatibile cu Acordul SEE. Scutirile limitate, de exemplu, la întreprinderile care suportă costuri nete ca urmare a participării la schema norvegiană de comercializare a cotelor de emisii, cu o sferă de aplicare limitată, de asemenea, la acoperirea acelor costuri, ar putea fi, în anumite circumstanțe, considerate necesare și proporționale⁽³²⁾.

În plus, scutirile care respectă Directiva privind impozitarea energiei, limitate la zece ani, în cadrul căroră beneficiarii plătesc cel puțin nivelul minim comunitar al taxei, ar putea fi puse în aplicare în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare)⁽³³⁾, care a fost inclus în Acordul SEE.

⁽³²⁾ A se vedea punctul 58 din Decizia Comisiei Europene în cazul 41/2006 „Scutire de la plata taxei pe CO₂ datorită sistemului de comercializare a cotelor de emisii în UE – Danemarca” (încă nepublicată). O astfel de scutire ar necesita o notificare separată a Autorității.

⁽³³⁾ JO L 214, 9.8.2008, p. 3, inclus în anexa XV la Acordul SEE prin Decizia nr. 120/2008 a Comitetului mixt al SEE (JO L 339, 18.12.2008, p. 111 și Suplimentul SEE nr. 79, 18.12.2008, p. 20), în vigoare de la 8.11.2008.

Propunerile autorităților norvegiene nu conțin însă astfel de limitări, iar Autoritatea nu a evaluat, prin urmare, în mai mare detaliu aceste posibilități. Autoritatea concluzionează, prin urmare, că măsura nu este compatibilă cu Acordul SEE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Măsura de ajutor pe care autoritățile norvegiene intenționează să o pună în aplicare nu este compatibilă cu funcționarea Acordului SEE.

Articolul 2

Măsura de ajutor nu poate fi pusă în aplicare.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Regatului Norvegiei.

Articolul 4

Numai textul în limba engleză este autentic.

Adoptată la Bruxelles, 23 iulie 2009.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Per SANDERUD
Președinte

Kristján A. STEFÁNSSON
Membru al Colegiului

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

